

[Thorvil Kristensen.]

Jeg vil derfor mene, at hvis de øvrige lande er enige om nu at træffe en principbeslutning om oprettelse af det ydre frihandelsområde, så bør Danmark deltage deri. Det spiller herved for mig en hovedrolle, at nok er der usikkerhed, men det vil der blive ved at være, og den vil på væsentlige områder kunne blive større, hvis vi holder os uden for den beslutning, der bliver truffet, bl. a. fordi de trufne landbrugsaftaler da ligger på gulvet og vi så ikke ved, hvordan eller hvornår vi kan få noget at sætte i stedet.

Johan Poulsen: Meningen med denne ekstraordinære indkaldelse af folketinget er jo den, at tinget skal tage principielt standpunkt til den højtærede udenrigsministers redegørelse vedrørende de forhandlinger, der er ført i Saltsjöbaden og andre steder om en europæisk frihandelssammenslutning mellem de syv.

Det ligger i sagens natur, at den på nuværende tidspunkt udarbejdede plan for sammenslutningen på adskillige punkter må være ret ufuldstændig og lidet udtømmende, og det må derfor være opgaven ved kommende forhandlinger at komme til enighed bl. a. også om adskillige af de forhold, der ved de hidtidige forhandlinger er blevet skudt ud til senere. Alle disse forhold og problemer vil antagelig være klarlagt og præciseret, når folketinget til sin tid skal vedtage en herom handelnde konvention.

Så vidt jeg kan se, er der for Færøernes vedkommende intet problem, hvad toldspørgsmålet angår, da medlemslandene skal bevare retten til at opkræve toldsats, der alene er af fiskal karakter. Da vi på Færøerne kun har finanstold og ingen beskyttelsestold, skulle forholdet med tolden således ikke kunne volde vanskeligheder.

Et andet spørgsmål er den fri næringsudøvelse medlemslandene imellem. Under forhandlingerne i Saltsjöbaden har man fra dansk side rejst det spørgsmål, om det var nødvendigt at have regler dækkende dette

område. Medens de øvrige nordiske lande og Schweiz ikke anså sådanne regler for nødvendige, var man fra britisk side af den modsatte opfattelse, idet man bl. a. henviste til den britiske papirindustri's interesse i eventuelt at få adgang til at oprette cellulosefabrikker i Norge og Sverige og således sikre sig fordelene ved at arbejde på lige fod med norsk og svensk papirindustri. I henhold til foreliggende rapport enedes man om en kompromisformulering gående ud på, at medlemslandene ikke bør anvende de nationale regler til begrænsning i adgangen til næringsudøvelse på en sådan måde, at der gives andre medlemslandes statsborgere en ringere behandling end egne statsborgere. I øvrigt var man enig om, at det nærmere indhold af medlemslandenes forpligtelser i så henseende og proceduren ved behandling af konkrete tilfælde skulle udskydes til senere drøftelser.

Det er klart, at det, der i denne forbindelse har hovedinteressen for os på Færøerne, er, hvordan frihandelsområdet de syv stiller sig med hensyn til handelen medlemslandene imellem vedrørende fisk og fiskeprodukter.

Under forhandlingerne i Saltsjöbaden fremsatte man fra norsk side forslag om, at frosne fiskefileter, frosne krebs og bløddyr samt andre industrielt forarbejdede fisk, krebsdyr og bløddyr samt produkter heraf, heriblandt fiskekonserves, fiskeolie, hvalolie, fiskemel o. s. v., inden for sammenslutningen skal behandles som industrivarer. Samhandelen med al ikke industrielt forarbejdet fisk skulle være genstand for en særlig fiskeaftale, som skulle sikre en udvidet samhandel mellem landene.

Under drøftelserne opnåede det norske forslag støtte fra dansk og til dels også fra svensk side. Fra britisk side tog man derimod afstand fra forslaget på adskillige punkter. Man kunne således ikke acceptere, at frosne fiskefileter og frosne krebs og bløddyr skulle betragtes som industrivarer.

For så vidt angår det norske forslag om regler for samhandelen med de ikke indu-